

Ongezien experiment

Beste leden, collega's,

Op woensdag 16 juli 2025 gaf de Europese Unie het startschot voor de besprekingen over het opstellen van een meerjarig financieel kader. Dit betreft aanzienlijke bedragen, aangezien er een budget wordt opgesteld voor zeven jaar. Maar procentueel gezien is het belang hiervan ten opzichte van het Europees binnenlands product echter beperkt. Het budget zou worden verhoogd tot 2000 miljard euro, wat neerkomt op 1,26% van het Europees nationaal product. Hiervan zou 1,15% worden gefinancierd door de verschillende lidstaten zelf en het overige zou komen van nieuwe Europese belastingen.

Er wordt voorgesteld om het landbouwbudget met 22% te verminderen, van 385 tot 300 miljard euro. Men houdt geen rekening met het feit dat er gedurende die zeven jaar reeds een behoorlijke waardevermindering zal zijn door inflatie (in 2022 was het zelfs al bijna 10%). Bovendien wordt de kost van de administratie zelf, voor de uitvoering en controle van het Gemeenschappelijk Landbouwbeleid, ook nooit in mindering gebracht. Wat is op den duur nog de effectieve waarde van dit bedrag voor alle inspanningen die de boeren moeten leveren?

Volgens het voorstel van Ursula von der Leyen zal ook 35% van het budget naar klimaat en biodiversiteit gaan, wat neerkomt op ongeveer 700 miljard euro. Al hoewel een deel bestemd is voor projecten in de landbouw zal deze beslissing in landbouwkringen niet op applaus ontvangen worden.

Waar wil men eigenlijk naartoe met de landbouw in Europa? Vorige week is er ook besloten om de invoer van bepaalde landbouwproducten uit Oekraïne sterk te laten stijgen en de Mercosur-deal is zo goed als rond. Dit kan men toch geen landbouwbeleid meer noemen, maar eerder een ongezien experiment, waarbij men de grenzen van het onmogelijke opzoekt. Hoe ver kan men gaan om aan landbouwers meer eisen op te leggen voor minder geld, en aan de andere kant de poorten van Europa voor invoer open te zetten? Als men kijkt naar het aantal startende landbouwers, moet men toch al zien wat het resultaat is van hun experiment: catastrofaal.

Een ezel stoot zich geen tweede maal aan dezelfde steen, maar een mens? Landbouw wordt nu, net als defensie, als strategisch gezien. Daarom zouden we toch mogen verwachten dat men financiële inspanningen doet om een florerende landbouw in stand te houden. Zoals men een leger voorziet om ons te verdedigen, moet landbouw ten allen tijde in staat zijn om onze bevolking van voedsel te voorzien. Maar iedereen weet, dat als de reserves op zijn, het een slappe koord wordt om op te dansen.

Neem nu het leger: sinds de val van de Muur heeft men meer dan dertig jaar het leger onder gefinancierd, met de gedachte dat er toch geen oorlog meer zou komen in Europa. Welk een ontuchtering was het toen Rusland Oekraïne binnenviel. Nu gaat men in het budget voor defensie in het Europees budget verviervoudigen. Ondertussen wil men op nationaal niveau, zonder veel weerstand, de financiering optrekken tot 5% van het BBP. Men moet zelfs Trump "Daddy Cool" noemen en Europa betaalt zich arm aan militair materieel tot dat er terug een eigen defensie-industrie is opgebouwd.

Is dit wat men wenst voor de landbouw in Europa? Ik mag hopen van niet. Dit scenario moet men op landbouwvlak kost wat kost vermijden; men mag de grens niet opzoeken zoals men nu bezig is. Het zal niet eenvoudig zijn om te kiezen waar men de budgetten moet besteden, maar het GLB is een vorm van een voedselverzekering. Een verzekering die belachelijk weinig kost ten opzichte van wat men ervoor terugkrijgt: hoogkwalitatief voedsel aan een schappelijke prijs en geproduceerd aan de hoogste milieunormen ter wereld. Dit moet men in onzekere tijden koesteren en niet afbouwen.

Bruno Vincent

**LANDBOUWER-VOORZITTER
ALGEMEEN BOERENSYNDICAAT**

V.U.: Bruno Vincent, Industrieweg 53, 8800 Roeselare-Beveren | T 051 26 08 20 - info@absvzw.be - absvzw.be
Redactie 'De Drietand': drietandmagazine@absvzw.be of 051 26 08 29